

Sesijas dokuments

A8-0163/2016

29.4.2016

ZIŅOJUMS

par inovācijas un ekonomiskās attīstības veicināšanu Eiropas lauku
saimniecību turpmākajā pārvaldībā
(2015/2227(INI))

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja

Referents: *Jan Huitema*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	16
VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS	18
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	23

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par inovācijas un ekonomiskās attīstības veicināšanu Eiropas lauku saimniecību turpmākajā pārvaldībā (2015/2227(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005,
- ņemot vērā ANO *FAO*, *GEF*, *UNDP*, *UNEP*, *UNESCO*, Pasaules Bankas un PVO Lauksaimniecības zināšanu, zinātnes un tehnoloģijas starptautisko novērtējumu attīstības jomā,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2014. gada 14. jūlija Saprašanās memorandu,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par ieilgušās olbaltumvielu deficīta problēmas iespējamiem risinājumiem Eiropas Savienībā¹,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 18. jūnija secinājumus par Eiropas inovācijas partnerību „Lauksaimniecības ražīgums un ilgtspēja” (2012/C193/01),
- ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūcijas priekšlikumu par patentiem un augu selekcionāru tiesībām²,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0084.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0473.

sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0163/2016),

- A. tā kā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (*FAO*) lēš, ka līdz 2050. gadam pasaules iedzīvotāju skaits pieaugs līdz 9,1 miljardam, ja viss turpināsies kā līdz šim, tādēļ līdz minētajam laikam būs nepieciešams par 60 % palielināt drošas un kvalitatīvas pārtikas ražošanas apjomu un jaunattīstības valstīs par 24 % palielināt zemkopības ražību, vienlaikus saglabājot resursus nākamajām paaudzēm un novēršot pārtikas izšķērdēšanu un zudums, kas patlaban ir viena trešdaļa no pārtikas ražošanas apjoma pasaulē; tā kā *FAO* arī lēš, ka līdz 2050. gadam aramzemes platība palielināsies tikai par 4,3 %, tāpēc, lai novērstu augsnes degradāciju un citas problēmas, būs nepieciešama labāka dabas resursu pārvaldība;
- B. tā kā zemes būtiskā produktivitāte un auglība visur samazinās zemes degradācijas, jo īpaši augsnes erozijas, dēļ, ko savukārt izraisa tādu ekosistēmas funkciju zudums kā augsnes virskārtas veidošanās, humifikācija, apputeksnēšana, ūdens aizturēšana un barības vielu aprīte; tā kā ir plaša vienprātība par to, ka, lai atrisinātu šo problēmu un saglabātu, kā arī uzlabotu produktivitāti, ir inovatīvi jāsekmē šo ekosistēmas funkciju darbība, nodrošinot izturētspēju pret klimata pārmaiņām;
- C. tā kā saskaņā ar ANO informāciju — lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAD), lauksaimniecības produktivitāte līdz 2030. gadam būtu jādivkāršo un vienlaikus lauksaimniecības pārtikas nozarei nāksies piemēroties klimata pārmaiņām un laikapstākļu maiņām, kā arī jāuzlabo augsnes un ekosistēmu kvalitāte un līdz minimumam jāsamazina bioloģiskās daudzveidības zudums; tā kā, lai to panāktu, prioritāte jāpiešķir mikrobioloģisko līdzekļu izmantošanai, kas paīdzina augsnes izmantošanas laiku; tā kā no astoņiem ANO Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) četri ir saistīti ar lauksaimniecību;
- D. tā kā iedzīvotāju skaita pieaugums, augstāki vidējie ienākumi un izmaiņas patērētāju uzvedībā novedīs pie uztura gaumes maiņas, un tā rezultātā jo īpaši pieaugs pieprasījums pēc apstrādātas pārtikas un dzīvnieku izcelsmes proteīniem, piemēram, gaļas un piena produktiem;
- E. tā kā jāuzlabo lauksaimniecības darba ņēmēju un lauku kopienu dzīves kvalitāte;
- F. tā kā, neraugoties uz to, ka lauksaimniekiem jāpārvar daudzas problēmas un jāievēro arvien vairāk noteikumu un lauksaimniecības tehnoloģiju resursi ir samazinājušies, kā arī ievērojami ir palēninājies apūdeņotu zemes platību pieauguma temps, ES patērētāji nekad vēl nav tērējuši par pārtiku tik mazu procentuālo daļu no saviem ienākumiem kā patlaban; tā kā pašreizējās ekonomikas lejupslīdes dēļ ir palielinājies nabadzības līmenis, tādēļ ES patērētāji bieži vien ir spiesti prasīt palīdzību pārtikas bankām;
- G. tā kā *FAO* saskaņā ar tās galveno publikāciju „Lauksaimniecības un pārtikas situācija pasaulē” norāda, ka sievietes sniedz būtisku ieguldījumu lauku ekonomikā visos reģionos un ka viņu loma atkarībā no reģiona atšķiras, taču viņām salīdzinājumā ar vīriešiem vienmēr ir mazāka piekļuve resursiem un iespējām, kas nepieciešamas lielākas produktivitātes nodrošināšanai;
- H. tā kā patērētāji pieprasa, lai pārtikas ražošanā tiktu ievēroti augstāki vides, uzturvērtības un veselības standarti un vērtības un nodrošināta augstāka kvalitāte, bet vienlaikus

lauksaimniecības nozarei ir jādažādo ražošana un jāievieš inovācijas, lai nodrošinātu kvalitatīvu un nekaitīgu pārtiku par pieņemamu cenu visiem, kā arī lai nodrošinātu pienācīgus un dzīvotspējīgus ienākumus ražotājiem;

- I. tā kā lauksaimnieciskajai ražošanai ir jāpieaug un jāpilnveidojas, izmantojot mazāk resursu, jo jāņem vērā problēmas, kas saistītas ar dabas resursiem, un šo problēmu ietekme uz bioloģisko daudzveidību, vides neaizsargātību, klimata pārmaiņām un zemes platību trūkumu, līdztekus pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumam un patērētāju uzvedības izmaiņām; uzstāj, ka inovatīvai lauksaimniecībai ir jānodrošina, ka tās ekoloģiskā pēda samazinās un optimāli jāizmanto dabiskie procesi un ekosistēmu pakalpojumi, tostarp atjaunojamā enerģija, kā arī vairāk jāpatērē vietējie lauksaimniecības pārtikas produkti;
- J. tā kā produktīvāks un resursefektīvāks lauksaimniecības modelis, kurā tiek nodrošināta lielāka produktu optimizācija, ir galvenais nosacījums visu veidu un visu apjomu lauku saimniecību ar ilgtspēju saistīto problēmu risināšanai un tam, lai šīs saimniecības spētu labāk saglabāt dabas resursus un vidi;
- K. tā kā, veidojot ilgtspējīgākus lauksaimniecības modeļus, kuru mērķis ir ne tikai piegādāt iedzīvotājiem nepieciešamo pārtiku, bet arī ražot nepārtikas preces un nodrošināt pakalpojumus, varētu katrā reģionā būtiskā apmērā radīt jaunas darbvietas, ne tikai pārtikas un barības ražošanas nozarē, bet arī bioekonomikas, zaļās ķīmijas, atjaunojamās enerģijas, tūrisma, kā arī citās nozarēs; tā kā šādas darbvietas bieži vien nav pārceļamas uz citu vietu;
- L. tā kā ES ir lielākā lauksaimniecības produktu eksportētāja pasaulē, tāpēc lauksaimniecības pārtikas nozare ir Savienības ekonomikas galvenais pīlārs, pakārtotajos 15 miljonus uzņēmumu tādās nozarēs kā pārtikas apstrāde, tirdzniecība un pakalpojumi nodarbinot 47 miljonus cilvēku, un tās ieguldījums pozitīvajā tirdzniecības bilancē ir EUR 17 802 miljoni, kas ir 7,2 % no ES eksporta kopējās vērtības;
- M. tā kā KLP konkurētspēja un ilgtspēja ir galvenie KLP 2013. gada reformas mērķi; tā kā mērķi garantēt pārtikas apgādes drošību, palielinot ilgtspējīgas lauksaimniecības produktivitāti un nodrošinot saprātīgas un taisnīgas cenas lauksaimniekiem un patērētājiem, kā minēts LESD 39. pantā, vislabāk var sasniegt ar inovāciju; atkārtoti uzsver, ka ilgtspējīga un inovatīva lauksaimniecība, kas ražo kvalitatīvus produktus, sniedz ieguldījumu daudzu LESD horizontālās politikas mērķu, kas saistīti ar vidi un veselību, sasniegšanā; tā kā konkurētspēja nākotnē, cita starpā, ir atkarīga no lauksaimniecības sistēmu būtiskās produktivitātes un auglības, ko nodrošina dabiskie procesi un resursi;
- N. tā kā Komisijas un Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2014. gada 14. jūlija Sapašanās memorandā ir pausts nepārprotams atbalsts turpmākām investīcijām inovatīvā lauksaimniecībā, nodrošinot finanšu instrumentus lauksaimniecībā veikto investīciju apguves veicināšanai, kā arī tajā ir ietverts Komisijas priekšlikums finanšu instrumentu atbalstam un paplašināšanai lauksaimniecības nozarē, lai cīnītos pret cenu svārstībām;
- O. tā kā lauksaimniecības nozare ir piedzīvojusi biežus pārmaiņu ciklus, lai veicinātu tās produktivitāti; tā kā šie pārmaiņu cikli ir būtiski palīdzējuši lauksaimniecībai sasniegt pašreizējo ekonomiskās attīstības līmeni; tā kā jaunāko tehnoloģiju izmantošana un jau

pieejamo tehnoloģiju, tostarp bioloģiskās un agroekoloģiskās pieejas lauksaimniecības praksei, pielāgošana un atkārtota ieviešana, var nodrošināt būtiskus ieguvumus visu apjomu lauku saimniecībām; tā kā lauksaimniecībai ir nepietiekami izpētīts potenciāls ieviest inovācijas tradicionālajā lauksaimniecības praksē, ilgtspējīgi izmantojot jūras un okeāna dabas resursus;

- P. tā kā dažādu strukturālu iemeslu dēļ joprojām ir lielas neizmantotas novārtā atstātas lauksaimniecības zemes platības,
1. norāda, ka lauksaimniecībā vienmēr ir tikusi izstrādāta jauna prakse, jauni paņēmieni un ražošanas metodes, palielinot ražīgumu, labāk pielāgojot lauksaimniecības prakses jauniem un mainīgiem apstākļiem un samazinot ražošanas izmaksas; turklāt norāda, ka lauksaimniecība un mežsaimniecība ir svarīgas dabas daļas, kas nodrošina daudz lielāku preču un pakalpojumu klāstu nekā tikai pārtikas ražošanu, un šos pakalpojumus var uzlabot, atbalstot jaunas tendences; ir pārliecināts, ka inovācija ir priekšnoteikums šīs virzības turpināšanai;
 2. ir stingri pārliecināts, ka ekonomiskā attīstība un ilgtspējīga ražošana nav nesavienojamas, un tās var sasniegt galvenokārt ar inovāciju, pētniecību un izstrādi, jauniem pārvaldības un uzņēmējdarbības modeļiem, kā arī labāku agronomiju; uzsver, ka jāatbalsta inovācija tehnoloģiju un pārvaldības jomā, nodrošinot saskaņotu un skaidru regulējumu, kas veicinātu uzņēmējdarbības iespējas; mudina Komisiju nodrošināt, ka tas ir atspoguļots visās turpmākajās KLP, un inovācija tiek īpaši ņemta vērā attiecīgo tiesību aktu turpmākajās pārskatīšanās un reformās, kurās vairāk tiktu atzītas nozares jaunpienācēju un jaunu lauksaimnieku progresīvās idejas un uzņēmējdarbības modeļi; uzsver, ka Eiropas lauksaimniecība sasniedz savu mērķi — ražot kvalitatīvus produktus ar augstu pievienoto vērtību, rodot rentablus, uz zināšanām balstītus risinājumus, ko atbalsta stratēģija "Eiropa 2020"; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas gaidāmo ziņojumu par 2012. gada Bioekonomikas stratēģijas ieguldījumu aprites ekonomikā, jo pāreja no fosilā kurināmā uz atjaunojamiem energoresursiem veicina enerģijas izmaksu samazināšanos lauksaimniekiem, tādējādi nodrošinot vairāk investīciju inovācijā;
 3. uzskata, ka lauksaimniecība var būt daļa no risinājuma, piesardzīgi izmantojot dabas resursus un nodrošinot bioloģisko daudzveidību, un, lai to sasniegtu, vissvarīgāk ir stimulēt inovāciju; uzskata, ka lauksaimniecības prakse ir atkarīga no dabas resursiem, tāpēc šī saistība ir jāoptimizē un labāk jāizprot ražošanas sistēmas, lai pilnveidotu pārvaldības sistēmas; prasa vidējā termiņā un ilgtermiņā nodrošināt mūsu agroekosistēmu būtisko produktivitāti, auglību un noturību, un prasa samazināt emisijas; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot ražošanas sistēmas, labāk pielāgojot kultūraugus un augsekas sistēmas un uzlabojot pārvaldības sistēmas, un uzsver, cik svarīga ir dzīva augsne; uzsver jaunu darbvieta radīšanas potenciālu, ne tikai pārtikas ražošanas nozarē, bet arī tūrisma, bioekonomikas un zaļās ķīmijas nozarē;
 4. ņem vērā, ka ES pārtikas un lauksaimniecības tirgus ir viens no integrētākajiem tirgiem Eiropā, un mudina Komisiju izstrādāt un īstenot noteikumus vienlīdzīgāku konkurences apstākļu un godīgākas konkurences nodrošināšanai, lai sekmētu lauksaimniecības un pārtikas nozares ekonomisko attīstību visās dalībvalstīs;
 5. norāda uz to, ka mazās un vidējās ģimenes lauku saimniecības ir neatņemama Eiropas

lauksaimniecības nozares daļa un tās veicina sociāli un ekonomiski dzīvīgu lauku teritoriju veidošanos, kas savukārt ir ieguldījums kultūras un dabas mantojuma saglabāšanā; norāda uz to, ka šīs saimniecības dažkārt piedzīvo grūtības iegūt tos labumus, ko sniedz moderni ražošanas paņēmieni un prakse, kura varētu nodrošināt taisnīgus ienākumus un uzlabotu lauksaimnieku dzīves un darba apstākļus, kā arī varētu radīt kvalitatīvas darbvietas; uzsver, ka inovācijai ir potenciāls palielināt darbaspēka produktivitāti un ienākumus, samazinot ražošanas izmaksas un padarot uzņēmējdarbību efektīvāku; uzsver, ka lauksaimniekiem un lauku saimniecībām izšķiroši svarīgas ir īpašumtiesības uz aramzemi un tās pieejamība; iestājas par to, ka darbs lauksaimniecībā ir jāpadara pievilcīgāks jauniešiem, *inter alia* uzlabojot finansējuma, tehnoloģiju un atbalsta programmu pieejamību; prasa izstrādāt jaunas uzņēmējdarbības idejas un aicina Komisiju efektīvāk informēt lauksaimniekus par viņu iespējām šajā jomā; atzīst lauksaimniecības sociālo nozīmi, tās ieguldījumu sociālajā kohēzijā un tās ietekmi cīņā pret iedzīvotāju aizplūšanu no lauku teritorijām, kā arī atzīst tās piedāvātos inovatīvos pakalpojumus vietējām kopienām un nozīmi tradicionālo zināšanu saglabāšanā; uzsver, ka svarīga ir piekļuve ātriem un uzticamiem platjoslas interneta pakalpojumiem un svarīgas ir inovatīvas koncepcijas, kas īpaši izstrādātas mazāk labvēlīgiem reģioniem, piemēram, Savienības kalnu un attālākajām teritorijām, un mudina Komisiju piešķirt šim jautājumam prioritāti;

6. mudina Komisiju piedāvāt risinājumus tam, lai plaši tiktu ieviestas uz IKT pamatotas pārvaldības sistēmas, datu monitorings reālā laikā, sensoru tehnoloģijas un noteikšanas sistēmu izmantošana, lai optimizētu ražošanas sistēmas vai precīzo lauksaimniecību, kas varētu nozīmēt arī pielāgošanos mainīgiem ražošanas un tirgus apstākļiem, palīdzot efektīvāk un optimālāk izmantot dabas resursus, labāk uzraudzīt vairākus ražošanas posmus, iegūt lielākas ražas, samazināt vides pēdas nospiedumu, energoefektivitāti un SEG emisijas, labāk izprast dzīvnieku uzvedību un uzlabot dzīvnieku veselību un labturību; uzsver arī, ka IKT plašāka izmantošana ir izšķiroši svarīga, lai padarītu lauksaimniecību vides ziņā ilgtspējīgāku un nozari — konkurētspējīgāku; šajā sakarībā mudina Komisiju labāk saskaņot vairākus attiecīgos politikas virzienus, lai efektīvāk veicinātu IKT pārvaldības sistēmas;
7. atgādina, ka pasākumu vienkāršošana un lielāka orientēšanās uz KLP pasākumu īstenošanu mudinātu lauksaimniekus ieviest ilgtspējīgāku lauksaimniecības praksi;
8. ir pārliecināts, ka informācija, kas tiek vākta ar robotiku, sensoru tehnoloģijām, automatizēto kontroli un citām tehnoloģiskām inovācijām saistībā ar lietiskā interneta (IoT) tehnoloģijām un lielo datu tehnoloģiju, dos iespēju visā pārtikas ķēdē nodrošināt monitoringu reālā laikā, efektīvāku lēmumu pieņemšanu un labāku darbību pārvaldību; atzinīgi vērtē lietiskā interneta inovāciju alianses (AIOTI) (6. darba grupas) izveidi viedās lauksaimniecības un pārtikas nekaitīguma jomā un šajā sakarībā uzsver Eiropas digitālā vienotā tirgus nozīmi un atbilstību lauksaimniecības problēmu risināšanai sadarbības, labākas konverģences standartu un datu īpašumtiesību, kā arī personas datu un citu datu pieejamības un izmantošanas jomā;
9. pauž bažas par zemo izpratnes līmeni attiecībā uz lielo datu tehnoloģiju un lietiskā interneta potenciālu, kā arī par saistīto tehnoloģisko sistēmu fragmentāciju, kas rada šķēršļus to apguvei un palēnina ieviešanu, kā arī ir neapmierināts ar GPS tehnoloģiju apguves lēno gaitu; uzsver, ka ir ļoti svarīgi padarīt šīs tehnoloģijas lietderīgas

lauksaimniekiem; atzīmē, ka ES patlaban tiek izmantoti tikai 10 % atbalstītās vadības, mazāk nekā 1 % reālā laika kinemātiskās kustības tehnoloģiju un mazāk nekā 1 % mainīgās likmes lietojumprogrammatūras; mudina Komisiju kvantitatīvi noteikt ieguvumus vides un ražošanas jomā un nodrošināt, ka tiek veicināta izpratne, kā arī veicināt zināšanu un tehnoloģiju nodošanu; pauž bažas par to, ka dažas dalībvalstis 2018. gadā var zaudēt daļu tiešo maksājumu zemes reģistra neesamības dēļ, un aicina Komisiju nodrošināt viedu rīku pieejamību, kas izstrādāti, lai varētu ātri veikt lauksaimniecības zemes kartēšanu;

10. mudina apgūt precīzo lauksaimniecību, kas dod iespēju izmantot jaunas „saimniecības kopumā” pārvaldības pieejas, piemēram, *GPS/GNSS* tehnoloģiju vadītu tehniku, kas apvienojumā ar tālvadības gaisa kuģu sistēmām (*RPAS* vai droniem) varētu apstrādāt aramzemi ar precizitāti līdz centimetram; piekrīt viedoklim, ka šīs tehnoloģijas varētu būtiski samazināt gan augu aizsardzības līdzekļu, gan mēslojuma un ūdens izmantošanu, kā arī palīdzēt cīņā ar augsnes eroziju; aicina Komisiju novērst šķēršļus precīzās lauksaimniecības piemērošanai, jo īpaši tos, kas saistīti ar sarežģītām un fragmentētām IKT sistēmām un jautājumiem par investīciju apjomu; norāda, ka precīzā lauksaimniecība ir svarīga arī lopkopībā — dzīvnieku veselības uzraudzībā, to barības sanitāro normu ievērošanā un ražīguma novērtēšanā; mudina dalībvalstis atbalstīt šādas prakses, jo īpaši izmantojot iespējas, ko piedāvā Regulā (ES) Nr. 1305/2013 paredzētie jaunie lauku attīstības noteikumi; aicina Komisiju, turpmāk pārskatot kopējo lauksaimniecības politiku, ņemt vērā to, kā lauksaimnieki izmanto precīzo lauksaimniecību vides aspektu integrēšanai; aicina rūpēties par to, lai attālākajiem un nomaļākajiem reģioniem, kā arī visām saimniecībām, tostarp mazākajām, un visiem pārējiem lauku apgabalu lauksaimniecības dalībniekiem būtu pieejamas šīs daudzfunkcionālās tehnoloģijas, jo no tā ir atkarīga darbvietu saglabāšana un sekmēšana šajos neaizsargātākajos apgabalos;
11. atzinīgi vērtē to, ka lauksaimniecības vajadzībām aizvien plašāk tiek izmantotas *RPAS*, jo šādi varētu samazināt augu aizsardzības līdzekļu un ūdens izmantošanu; atzīmē, ka drīzumā tiks iesniegts Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (*EASA*) pamatregulas pārskatīšanas priekšlikums, saskaņā ar kuru visi droni būs ES kompetencē; aicina Komisiju nodrošināt skaidrus un saprotamus ES mēroga standartus un noteikumus *RPAS* izmantošanai civilām vajadzībām, kā arī to, lai paredzētajos tiesību aktos tiktu ņemti vērā īpašie apstākļi dronu darbībai lauksaimniecībā;
12. uzsver, ka lauksaimniecības nozarē ir svarīgi gūt jaunus inovatīvus un cenu ziņā pieejamus risinājumus, lai tiktu vairāk izmantotas videi nekaitīgākas metodes, preces un resursi, kas varētu ietvert ne tikai jaunas audzēšanas metodes un lauku pārvaldību, bet arī veidus, kā palielināt atjaunojamās enerģijas izmantojumu un kā pakāpeniski samazināt vajadzību pēc fosilā kurināmā veidiem;
13. mudina rast inovatīvus zootehnikas risinājumus, kas veicinātu dzīvnieku veselības un labturības augstāku līmeni, un tā rezultātā samazinātos pieprasījums pēc veterinārajām zālēm, tostarp pretmikrobu līdzekļiem; uzsver iespējas, ko nodrošina kūtsmēsli izmantošanas optimizācija atjaunojamās enerģijas un uzlabota mēslojuma ražošanā; atzīst, ka dabas procesos ir iespējams rast inovatīvus risinājumus emisiju piesaistei, piesārņojuma izkļaudēšanai, kā arī energoefektivitātes palielināšanai dzīvnieku izvietošanas sistēmās, vienlaikus ietekmējot pašizmaksu; vērš uzmanību uz to, ka

- metānu var uztvert un izmantot enerģijas ražošanā, un tas palīdzētu mazināt klimata pārmaiņas; uzsver, ka pretmikrobu līdzekļi jāizmanto piesardzīgi un atbildīgi, un ka visu ražošanas ķēdi varētu uzlabot ar efektīvākām un ātrākām diagnostikas metodēm, labāku monitoringu reālā laikā, mērķorientētiem piesardzības pasākumiem un jauniem izsniegšanas paņēmieniem, lai tādējādi cīnītos pret mikrobu rezistenci, atstājot lielākas rīcības iespējas tām dalībvalstīm, kam jau ir labāki panākumi šajā jomā, kā arī norāda, ka nepieciešama pētniecība zāļu jomā, lai varētu apkarot jaunās slimības;
14. pauz atbalstu ekstensīvām lopkopības metodēm un aicina izstrādāt inovatīvas tehnoloģijas, kas sniegtu iespēju faktiski apzināt lopkopības vajadzībām uzturēto zālāju un ganību labvēlīgo ietekmi uz vidi, un atzīst ieguvumus, kurus sniedz lopkopība, papildinot augkopību;
 15. uzsver dzīvnieku olbaltumvielu atgūšanas nozīmi ražošanas ciklā; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt pasākumus, lai optimizētu lauksaimniecības aprites atkritumu izmantošanu, veicinot olbaltumvielu atgūšanu dzīvnieku barībai;
 16. mudina Komisiju veicināt mazo un vidējo saimniecību piekļuves zemei politiku un sekmēt lopkopību, balstoties uz ganību un lopbarības izmantošanu, kā arī augu proteīnu ražošanu, un veicināt pētniecību un inovāciju saistībā ar augu proteīnu ilgtspējīgu ražošanu;
 17. uzsver tehnoloģiju un inovācijas neizmantoto potenciālu jaunu preču, produktu (tādās jomās kā pārtika un barība, mehanizācija, bioķīmija, bioloģiskā kontrole utt.) izstrādē, kas varētu sekmēt nodarbinātību visā lauksaimniecības pārtikas vērtību ķēdē; tomēr vērs uzmanību uz to, ka inovācijas un tehnoloģiju ieviešanas sekas ir darbvieta zudums tradicionālajās lauksaimniecības profesijās, kā arī aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt mācību un pārkvalificēšanās kursus darba ņēmējiem, kuri strādā skartajās lauksaimniecības nozarēs; uzsver jaunu darbvieta radīšanas lielo nozīmi lauksaimniecības nozarē, kas ir izšķiroši svarīgi lauku attīstībai, lauku iedzīvotāju skaita palielināšanai un ekonomikas izaugsmei, un uzskata, ka, attīstot mūsdienīgas lauksaimniecības praksi, lauksaimniecība kļūs pievilcīgāka gan jauniem lauksaimniekiem, gan uzņēmējiem; aicina Komisiju izskatīt iespējas nodrošināt stimulus lauksaimniekiem, lai veicinātu sabiedrības izpratni par lauksaimniecības pārtikas ķēdi un jaunajām ražošanas metodēm;
 18. uzskata, ka jaunās informācijas tehnoloģijas nodrošina plašas iespējas jaunu vērtību ķēžu veidošanai, kas varētu ietvert arī tiešākus ražotāju un patērētāju kontaktus, lielāku uzmanību pievēršot inovatīviem produktiem, jauniem pakalpojumiem un lielākai ražošanas diferenciacijai, ar iespējām radīt jaunas ienākumu plūsmas lauksaimniekiem, kā arī izveidojot pārredzamāku tirgu, kas palīdzētu lauksaimniekiem paplašināt izplatīšanas iespējas; norāda, ka inovācijas pārtikas piegādes ķēdē varētu palīdzēt nodrošināt izlīdzinātāku risku sadalījumu;
 19. uzsver, ka ir jācīnās pret pārtikas izšķērdēšanu, jo īpaši pret sistēmisku pārtikas izšķērdēšanu, jo katru gadu tiek izšķērdēti vai izmesti atkritumos 100 miljoni tonnu pārtikas, kas ir aptuveni 30–50 % no visas ES saražotās pārtikas; uzskata — lai samazinātu pašreizējos izšķērdēšanas apmērus, pārtikas ķēdē ir nepieciešama lielāka sadarbība; norāda uz to, ka novecojušam tiesiskajam regulējumam nevajadzētu radīt šķēršļus inovatīviem pārtikas atkritumu apstrādes veidiem, un norāda, ka cīņā pret

pārtikas izšķērdēšanu un zudumiem ir jāveicina labākās prakses apmaiņa un prioritātes piešķiršana inovatīviem projektiem, tostarp pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" ietvaros;

20. uzsver, ka uz katru pārtikas atkritumu tonnu, ko izdotos novērst, varētu ietaupīt aptuveni 4,2 tonnu CO₂, un tam būtu nozīmīga ietekme uz vidi; turklāt uzsver tāda tiesiskā regulējuma nozīmi, kas atbilstu aprites ekonomikas principam, saskaņā ar kuru būtu paredzēti skaidri noteikumi par blakusproduktiem, izejvielu izmantošanas optimizāciju un iespējami efektīvāku galīgo atkritumu daudzuma samazināšanu;
21. uzsver, ka jau šobrīd tiek izmantota būtiska daļa no biotisko atkritumu plūsmām, piemēram, dzīvnieku barošanai vai kā izejmateriāli biodegvielai; tomēr uzskata, ka šie materiāli būtu jāizmanto vēl plašāk, cenšoties nodrošināt vislielāko pievienoto vērtību un izmantojot jaunas tehnoloģijas, piemēram, biopārstrādi, kukaiņu audzēšanu, dzīvnieku izcelsmes lipīdu, enzīmu un proteīnu atkārtotu izmantošanu pārtikas nozarē, fermentāciju cietā stāvoklī, biogāzes ieguvu un minerālvielu iegūšanu no kūtsmēsliem, kā arī pārpalikušo kūtsmēslu izmantošanu atjaunojamās enerģijas ieguvei; norāda, ka nav skaidru noteikumu attiecībā resursiem, kas iegūti no biomasas un ka netiek pietiekami izmantoti citi no biomasas iegūstami resursi, piemēram, lauksaimniecības blakusprodukti un atkritumu plūsmas, un mudina Komisiju atbalstīt to atkārtotu izmantošanu enerģētikā, kā arī citās jomās, veicinot ES mēroga atzīšanas sistēmas un lauku attīstības programmas īpašus pasākumus, ar ko varētu lauksaimniekus un citas ieinteresētās personas, piemēram, vietējās pašvaldības, iesaistīt nelielu projektu īstenošanā; atzīmē, ka šādas atzīšanas sistēmas un īpašas lauku attīstības programmas varētu arī veicināt pārrobežu apriti un uzlabot sinerģiju un saskaņotību ar citiem ES politikas virzieniem;
22. uzskata, ka augsnes kvalitātes pasliktināšanās apdraud ražošanas nākotni un tādēļ būtu jāmaina ražošanas paņēmieni un saimniekošanas sistēmas, ņemot vērā, ka atteikšanās no lopkopības daudzās saimniecībās radījusi auglības kritumu, jo augsnē trūkst organisko vielu un tā netiek bagātināta ar organisko mēslojumu; pauž bažas par to, ka ES ir ārkārtīgi atkarīga no minerālu, piemēram, fosfātu, importa mākslīgā mēslojuma ražošanai, kā arī par to, ka mākslīgā mēslojuma ražošanai ir ļoti liels oglekļa dioksīda un ekoloģiskās pēdas nospiedums; uzsver, ka pastāv iespēja pārstrādāt kūtsmēslus minerālvielu koncentrātā, ko varētu izmantot, lai ražotu „zaļo mēslojumu”, kas varētu samazināt, bet ar laiku arī aizstāt pieprasījumu pēc minerālmēsliem, ņemot vērā, ka tā efektivitātes līmenis ir tāds pats; atzinīgi vērtē to, ka minerālvielu koncentrātu ražošana un izmantošana sniedz būtisku ieguldījumu aprites ekonomikā, noslēdzot minerālu aprites loku, un tas būtiski samazinās lauku saimniecību izmaksas par mēslojumu; prasa Komisijai pārskatīt ES tiesību aktus mēslojuma jomā un novērst leģislatīvos šķēršļus nitrātu direktīvā, lai sekmētu minerālvielu koncentrāta ražošanu no kūtsmēsliem;
23. pauž bažas arī par to, ka ES joprojām ir atkarīga no proteīniem bagātas barības, piemēram, sojas, importa, un aicina veidot vērienīgu politiku, lai ES attīstītu proteīniem bagātu augu sugu audzēšanu;
24. iesaka izmantot individuālas, katrai saimniecībai specifiskas, pārvaldības sistēmas, kas mēra un novērtē barības vielu līdzsvaru saimniecības līmenī, saistībā ar dažādām ražošanas cikla ķēdēm, palīdzot izmērīt katras atsevišķās saimniecības ietekmi uz vidi

- un aprēķinot saimniecībai specifiskas barības vielu attiecības; atzīmē, ka minerālvielu efektīva izmantošana palielina ražību un samazina nepieciešamību pēc mēslojuma, kā arī veicina efektīvas barošanas praksi, dodot iespēju lauksaimniekiem pilnveidot darbību, vienlaikus samazinot izmaksas un dodot iespēju atteikties no ģenēriskiem pasākumiem; aicina Komisiju, izmantojot dažādu Eiropas fondu līdzfinansējumu, tostarp pamatprogrammu „Apvārsnis 2020” un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, atbalstīt šajā jomā jau plānotos izmēģinājuma projektus un iesniegt pētījumu par šo jautājumu;
25. mudina izmantot augstas precizitātes zemu emisiju paņēmienus kūtsmēsļu uzglabāšanā, pārvadāšanā un augsnes mēslošanā, tādējādi augi daudz labāk uzņemtu barības vielas no kūtsmēsliem un samazinātos vajadzība pēc minerālmēsliem, kā arī ūdens piesārņojuma risks;
 26. norāda, ka labāki augsnes mēslošanas paņēmieni ir viens no galvenajiem faktoriem kopējo amonjaka emisiju samazināšanā un ka tāpēc katrai valstij būtu jānodrošina, ka vircošanā tiek izmantoti zemu emisiju paņēmieni — vircas iestrāde joslās (ar aizmugurējiem izsmidzinātājiem vai aizmugurējo šļūteni), iesmidzināšana vai paskābināšana;
 27. norāda, ka klimata ziņā vieda lauksaimniecības prakse varētu nodrošināt trīskāršus ieguvumus, palielinot ilgtspējīgu ražošanu, nodrošinot pret klimata pārmaiņām noturīgu lauksaimniecību, kas varētu labāk pielāgoties mainīgiem un nelabvēlīgiem laikapstākļiem, un samazinot emisijas no lauksaimniecības, jo tiktu veicinātas produktīvas, resursefektīvas, kā arī aprites sistēmas; uzsver, ka lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares ir unikālas CO₂ uztveršanas ziņā, ar augu un apmežošanas palīdzību, izmantojot virsaugus un pākšaugus, ierobežojot augsnes apstrādi un ar permanento augsnes pārklājumu, koku aizsargjoslām, kas sniedz ieguldījumu kultūraugu aizsargāšanā un ūdens aizturēšanas kapacitātē, kā arī absorbējot siltumnīcefekta gāzes augsnē (oglekļa piesaistīšana); šajā sakarībā atzīmē programmu 4/1000, ar kuru iepazīstināja COP 21 sanāksmē, un finansiālu stimulu iespējas; mudina lauksaimniekus turpināt un izvērst šīs jaunās un inovatīvās prakses ieviešanu;
 28. uzsver agromežsaimniecības lielo nozīmi lauksaimniecības sistēmās, jo īpaši plūdu un augsnes erozijas mazināšanā un augsnes veselības uzlabošanā; aicina vēl vairāk lauksaimnieciskajās darbībās integrēt inovatīvas pieejas, kuru galvenais elements ir koki, un novērst administratīvos šķēršļus, lai optimizētu ūdens sateces baseina līmeņa plānošanu un ūdens resursu apsaimniekošanu; uzsver ieguvumus saistībā ar koku izmantošanu, lai nodrošinātu lielāku ilgtspējību un lauksaimniecības produktivitāti, kā arī lai saglabātu bioloģisko daudzveidību un veicinātu vietējās un reģionālās ekonomikas attīstību; atzīst, ka tradicionālās meža ganību sistēmas ir daudzfunkcionāls, ilgtspējīgs zemes izmantojuma veids, kas jāaizsargā un jāatbalsta, bet būtu jāapsver arī jaunākas metodes, kā integrēt kokus zemieņu lauksaimniecības sistēmās, piemēram, kultūraugu audzēšana alejās;
 29. uzskata, ka augsnes kvalitāte ir ekonomiski un ekoloģiski nozīmīga, jo ekoloģiskā stāvokļa pasliktināšanās novedīs pie augsnes produktivitātes samazināšanās, barības vielu trūkuma, lielāka kaitēkļu un slimību apdraudējuma augiem, mazākas ūdens

aizturēšanas kapacitātes un samazinātas bioloģiskās daudzveidības; aicina Komisiju atbalstīt inovatīvu praksi un labākās prakses apmaiņu, piemēram, augsekas, permanentā augsnes pārklājuma un augsnes apstrādes ierobežošanas jomā, kā arī mēslošanu ar zaļajiem pākšaugiem un slāpekli piesaistošām baktērijām, lai nepieļautu turpmāku augsnes degradāciju; norāda — lai cīnītos pret pārtuksnešošanos un eitrofikāciju, lauksaimnieki jānudina attīstīt apūdeņošanas sistēmas, tostarp uzlabojot ūdens izmantošanas efektivitāti un izmantojot ekonomiskas apūdeņošanas metodes; uzskata, ka ir labāk jāizprot organisko vielu mobilizācija un ražošanas vajadzību ciešā savstarpējā mijiedarbība; atzinīgi vērtē pētniecību inovatīvas prakses jomā, piemēram, attiecībā uz mikrobu intervenci (bakteriālais mēslojums), un pētījumus par augu un augsnes mijiedarbību, izmantojot mikorizu, *PGPR* un *PGR* baktērijas, kas varētu samazināt ietekmi uz vidi, kā arī samazināt ķīmiskā mēslojuma un pesticīdu izmantošanu, kas kaitē cilvēku un dzīvnieku veselībai, kā arī videi; atzīst, cik svarīga ir augsnes ilgtspējīga izmantošana, kurā ņemtas vērā katrai teritorijai specifiskās vajadzības;

30. atzīst, ka lauku saimniecību sistēmas nav produktīvas, ja tās lielāko daļu ir vai nu applūdušas, vai sausuma skartas; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt inovāciju ūdens resursu apsaimniekošanas un saglabāšanas jomā, integrējot to lauku saimniecībām paredzētos konsultatīvos un zināšanu izplatīšanas pakalpojumus, izmantojot inovatīvus paņēmienus un tehnoloģijas, lai mazinātu izšķērdību apūdeņošanas praksē un plūdu risku; aicina izmantot šos jaunos paņēmienus līdztekus pašreizējiem un jauniem ainavas elementiem, piemēram, dīķiem, un sistēmām, kuru mērķis ir palielināt ūdens aizturi augsnē un ar lauksaimniecību saistītajās dzīvotnēs, piemēram, mitrajās pļavās, aizsargājot gruntsūdeņu infiltrācijas zonas, palielinot ūdens spēju iesūkties augsnē un ūdens aizturi; atzinīgi vērtē ainavas jomas un upju baseinu apsaimniekošanas plānošanas sinerģiju; aicina sekmēt „atjaunojošas lauksaimniecības” paņēmienu izmantošanu, lai palielinātu augsnes virskārtas biezumu, veicinātu trūdvielu veidošanos, uzlabotu bojā ejošas vai neveselīgas augsnes ar kompostu un tādējādi atjaunotu to funkcionalitāti optimālā līmenī utt.;
31. prasa pielikt vairāk pūļu, lai izstrādātu un pilnībā ieviestu integrētās augu aizsardzības sistēmas, atbalstot pētniecību neķīmisku alternatīvu un zema riska pasākumu jomā, kā noteikts attiecīgajos tiesību aktos, kā arī videi nekaitīgāku pesticīdu jomā; brīdina neizmantojot augu aizsardzības līdzekļus profilaktiski, un šajā sakarībā uzsver, ka integrētajā augu aizsardzībā ir viedāk jāizmanto bioloģisko un ķīmisko pasākumu mijiedarbība; uzsver, ka Eiropas līmenī ir vairāk jāveicina inovācijas alternatīvu, zema riska vielu jomā, kā noteikts attiecīgajos tiesību aktos, kā arī fiziskas intervences līdztekus biostimulācijai un biokontrolei; pauž bažas par to, ka pašreizējā pieeja augu aizsardzības līdzekļu atļauju piešķiršanai nav pietiekami optimāla un ka tiesību akti integrētās augu aizsardzības stimulēšanai ir nepietiekami izstrādāti; aicina Komisiju sagatavot ceļvedi, lai izstrādātu ilgtspējīgākas augu aizsardzības sistēmas, paredzot arī konsultāciju pakalpojumus; atzīmē, ka bioloģiskās kontroles mehānismi attiecībā uz kaitēkļiem un slimībām varētu samazināt pesticīdu izmantošanu un varētu veicināt labākas augu aizsargspējas;
32. prasa pastāvīgi attīstīt inovatīvas selekcijas metodes, uzturot arī Eiropas sēkļu bankas, jo tas ir izšķiroši svarīgi jaunu un dažādu šķirņu izstrādei, kas būtu ražīgākas, ar lielāku uzturvērtību, labāku noturību pret kaitēkļiem un slimībām un nelabvēlīgiem

laikapstākļiem, kā arī veicinātu bioloģisko daudzveidību; norāda, ka selekcijas metodes var sniegt iespējas samazināt tradicionālās lauksaimniecības ietekmi uz vidi; brīdina nepieļaut, ka jaunās šķirnes būtu atkarīgas no ķīmikālijām; pauž neapmierinātību par pašreizējiem administratīviem un regulatīviem slogiem uzņēmējdarbībai un mudina izveidot kopienās pamatotas lauksaimnieciskās selekcijas programmas; uzsver, ka jauno šķirņu apstiprināšana ir jāapsver ļoti rūpīgi; mudina Komisiju veicināt jaunu paņēmieni ieviešanu, kuriem attiecīgos gadījumos ir veikts pienācīgs riska novērtējums un panākta pilnīga atbilstība piesardzības principam, un nodrošināt, ka selekcijas nozarē MVU ir pieejams bioloģiskais materiāls, un sagaida, lai šajā sakarībā tiktu visnotaļ atbalstīta inovācija; pauž neapmierinātību par Eiropas Patentu iestādes (EPO) paplašinātās Apelācijas padomes 25. marta lēmumu lietās G2/12 un G2/13;

33. saistībā ar jaunām, inovatīvām augu un dzīvnieku šķirņu selekcijas metodēm vērš uzmanību uz izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā¹, saskaņā ar kuru nav patentējamas augu un dzīvnieku šķirnes un pēc savas būtības bioloģiski augu un dzīvnieku ražošanas procesi; aicina Komisiju nekavējoties pārbaudīt šā izņēmuma interpretācijas un piemērošanas jomas precizitāti, jo arī turpmāk uzturdrošības ziņā jānodrošina selekcijas materiālu brīva pieejamība un izmantošana;
34. uzsver iespēju izmantot finanšu instrumentus, lai palīdzētu palielināt ienākumus lauksaimniecības nozarē Eiropā; atzīmē, ka tikai piecas dalībvalstis ir apguvušas papildu iespējas saskaņā ar jauno Lauku attīstības programmu, lai izmantotu ar tirgu savietojamus finanšu instrumentus tirgus nepilnību novēršanai; aicina Komisiju atvieglot kredītu pieejamību, jo šādas pieejamības trūkums bieži vien ir šķērslis inovācijai;
35. atzinīgi vērtē EK un EIB saprašanās memorandu, kurā pausta vēlme atbalstīt lauksaimniecības projektus un jaunus lauksaimniekus, nodrošinot jaunas finansēšanas iespējas dalībvalstīm, izveidojot tādas finansiālā atbalsta veidus kā, piemēram, garantiju fondi, apgrozības fondi vai investīciju kapitāls, lai atvieglotu kredīta pieejamību lauksaimniekiem un lauksaimnieku apvienībām, piemēram, kooperatīviem, ražotāju organizācijām un grupām, kā arī to partneriem, lai veicinātu ieguldījumus saimniecībās modernizācijas mērķiem, vienlaikus piedāvājot arī finansēšanas iespējas, lai pārvarētu šķēršļus kredīta pieejamībai, ar kuriem sievietes saskaras nesamērīgi biežāk, un finansēšanas iespējas jauniem lauksaimniekiem uzņēmējdarbības paplašināšanai, kā arī lai nodrošinātu investīcijas publiskā sektora veiktā pētniecībā apvienojumā ar publiskā un privātā sektora partnerībām inovatīvu produktu izmēģināšanai un ieviešanai; atkārtoti uzsver, ka Parlaments vēlas to, lai šis finansiālais atbalsts tiktu netraucēti sniegts, un tiktu novērsti šķēršļi tā pieejamībai;
36. aicina Komisiju veikt padziļinātu izvērtējumu par jaunām prasmēm, kas nākotnē būs vajadzīgas Eiropas lauku saimniecību pārvaldībā, un veicināt to izplatīšanu, izmantojot visus pieejamos instrumentus;
37. atzīst, ka ir lielas iespējas labākai riska pārvaldībai, un uzskata, ka pašreizējie riska pārvaldības un tirgus pārvaldības instrumenti nav pietiekami izstrādāti, kā rezultātā īstermiņā varētu tikt zaudēta produktivitāte un ilgtermiņā — inovācija; aicina Komisiju izpētīt iespējas stimulēt privātās apdrošināšanas shēmas nelabvēlīgu klimatisko

¹ Direktīva 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā.

apstākļu, dzīvnieku vai augu slimību, kaitēkļu invāzijas vai vides incidentu gadījumā, kā minēts 37. pantā Regulā (ES) Nr. 1305/2013, un sagatavot attiecīgus ziņojumus;

38. atzinīgi vērtē iespējas, ko pavēra Eiropas Inovāciju partnerība AGRI (EIP-AGRI) lietišķajiem pētījumiem lauksaimniecības nozarē un līdzdalības inovācijai, kurā iesaistītas praktizējošās lauku kopienas; pauž bažas par to, ka EIP-AGRI valstīs tiek īstenota fragmentēti, un šajā sakarībā aicina Komisiju nodrošināt pēc iespējas vienkāršotākas procedūras līdzdalībai; prasa Komisijai izskatīt iespējas izdarīt izmaiņas EIP-AGRI līdzfinansēšanas mehānismos un citos Eiropas sabiedriskās politikas virzienos, lai stimulētu efektīvāku pētniecību, kas būtu ciešāk saistīta ar tirgus vajadzībām un nepieciešamību izstrādāt ilgtspējīgu agronomisko un agroekoloģisko praksi, un kuras virzītājspēks būtu uzņēmējdarbības, kā arī sociālekonomiskās vajadzības, izveidojot pārrobežu pētniecības īpašo interešu grupas un labākas līdzdalības iespējas uzņēmumiem; aicina Komisiju aktīvāk iesaistīties, lai nodrošinātu skaidru inovāciju un pētniecības programmu, kas sasaistīta ar "Apvārsnis 2020" programmām;
39. uzsver patērētāju izpratnes un informētības nozīmi; uzsver, ka lielāka pārredzamība piegādes ķēdēs un ražošanā var palīdzēt patērētājiem izdarīt labāk pamatotu izvēli par produktiem, ko viņi pērk; uzskata, ka tas savukārt var palīdzēt lauksaimniekiem gūt lielākus ienākumus no savas produkcijas;
40. uzskata, ka ekonomiskā attīstība un vides ilgtspēja savstarpēji viena otru papildina, ar nosacījumu, ka nodrošinātas pienācīgas iespējas inovācijai un uzņēmējdarbībai un veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu nepamatotas atšķirības starp valstīm īstenošanas jomā un tās mazinātu ar atpakaļejošu spēku, tādējādi nodrošinot patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus Savienībā, arī izmantojot jaunus un atbilstīgus paņēmienus, piemēram, satelītattēlus; aicina Komisiju nodrošināt patiesi līdzvērtīgus konkurences apstākļus lauksaimniecības nozarei, vienlaikus nodrošinot, ka visās dalībvalstīs tiek pilnībā ievēroti un īstenoti attiecīgie vides tiesību akti, piemēram, Putnu direktīva un Dzīvotņu direktīva, tādējādi izbeidzot atšķirīgo, pretrunīgo un neoptimālo īstenošanu;
41. pauž bažas par to, ka saskaņā ar ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas laikposmam līdz 2020. gadam vidusposma novērtējumu nav vērojams būtisks vispārējs progress attiecībā uz lauksaimniecības ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un uzlabošanā;
42. uzskata, ka KLP jābūt vairāk orientētai uz lauksaimnieku vajadzībām un vietējiem apstākļiem, bet neapdraudot politikas mērķu sasniegšanu; uzsver, ka nepieciešams vienkāršāks un elastīgāks tiesiskais regulējums, kas būtu vairāk orientēts uz valstu un vietējiem apstākļiem, kā arī vairāk piemērots sinerģiju nodrošināšanai ar citām nozarēm, sekmējot un veicinot zināšanu apmaiņu un integrējot resursu izmantojumu, un kas būtu piemērotāks aprites ekonomikai, lai uzlabotu pašreizējo specifisko popularizējošas marķēšanas shēmu atpazīstamību un sekmētu jaunas iniciatīvas Eiropas lauksaimniecības produktu daudzveidības veicināšanai; turklāt uzsver, ka konkurētspējīga un ilgtspējīga KLP nodrošina gan inovatīvas prakses plašāku ieviešanu, gan Eiropas lauksaimniecības nozares ilgtermiņa dzīvotspēju, racionalizējot valsts intervences un stimulējot publiskā un privātā sektora inovācijas, kas veicina ekonomisko attīstību Eiropā, jo īpaši lauku teritorijās;

43. aicina Komisiju reizi divos gados ziņot par Savienības finanšu un citu lauksaimniecības inovāciju veicinošu pasākumu ietekmi uz lauksaimniecības produktu kopējām izmaksām un to pārdošanas cenām, kā arī par to ietekmi uz Savienības ģimenes lauku saimniecību finansiālajām un ekonomiskajām nākotnes perspektīvām;
44. uzskata, ka inovācija ir svarīgs instruments un galvenā horizontālās politikas prioritāte, lai izstrādātu, īstenotu un sasniegtu KLP reformas mērķus 2014.-2020. gadam; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt vērienīgāku visaptverošu stratēģiju ar izmērāmiem rezultātiem, lai saskaņotu un orientētu pētniecību un inovāciju atbilstīgi politikas prioritātēm; uzsver, ka KLP būtu jānodrošina lielāks elastīgums attiecībā uz jaunizstrādātām tehnoloģijām un praksi, nepalielinot administratīvo slogu; uzskata, ka Eiropas tiesiskā regulējuma horizontālajai prioritātei vajadzētu būt tam, ka tiek nodrošinātas brīvākas iespējas izmēģinājuma programmām un inovatīvu paņēmieni izmēģināšanai, ievērojot piesardzības principu;
45. aicina Komisiju arī nodrošināt, ka citās regulējuma jomās, kuru mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus funkcionēšanu un viengabalainību, regulējuma un politikas mērķis ir uzlabot godīgu konkurenci;
46. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Jau kopš lauksaimniecības pirmsākumiem tās prakse ir pastāvīgi mainījusies. Tas ir noticis vai nu strukturālā vai ražošanas procesa līmenī. Šīs pārmaiņas ir padarījušas lauksaimniecības nozari par vienu no visdinamiskākajām ekonomikas nozarēm, mūsdienu lauksaimniecības prakse ir tehniski izcilā līmenī. Spēja apgūt jaunākās tehnoloģijas nodrošina plaukstošu lauku ekonomiku, kā arī spēju iet soli soli ar plašāku ekonomisko attīstību. Labāk izmantojot inovācijas iespējas, tiek nodrošināts, ka lauksaimniecība var būt līdzdalīga daudzu risinājumu rašanā.

Līdz 2050. gadam pasaules iedzīvotāju skaits pārsniegs 9 miljardus. Vienlaikus strauji mainās uztura gaume, aizvien vairākiem patērētājiem pieprasot dzīvnieku izcelsmes proteīnus, piemēram, piena produktus un gaļu. Tāpēc nepieciešams samazināt lauksaimnieciskās ražošanas ekoloģiskās pēdas nospiedumu, lai samazinātu slodzi videi un aramzemei. Inovācijas potenciāls lauksaimniecībā nav pietiekami izprasts, kā arī Eiropas regulējums nav atbilstīgs straujajai attīstības gaitai. Lai paātrinātu un stimulētu inovāciju un uzņēmējdarbību lauksaimniecībā, ir jāatrisina galvenās problēmas.

Kopējā lauksaimniecības politikā vairāk uzmanības būtu jāpievērš lauksaimnieku vajadzībām, bet neapdraudot politikas mērķu sasniegšanu, t.i. nodrošinot pietiekamu elastīgumu, lai tiktu veicināta inovācija un konkurētspēja. Tehnoloģiju inovācija mums palīdz virzīties prom no ģenēriskiem pasākumiem un tā veicina mērķtiecīgas intervences. Piemērojot precīzo lauksaimniecību un lielo datu tehnoloģijas, lauksaimniecība tiek transformēta un tas veicina viena kilograma produkcijas saražošanu ar mazāku resursu patēriņu, kā arī daudz mērķtiecīgākas intervences cīņā ar slimībām un kaitēkļiem.

Vairāk zināšanu un izpratnes par ekosistēma, kas aptver lauksaimnieka ražošanas procesu veicinās tādas tendences, kā integrēto augu aizsardzību, kurā tiek viedāk izmantota ķīmisko un bioloģisko procesu mijiedarbība. Mērķorientēti stimuli ražošanas procesam un investīcijām ir izšķiroši svarīgi. Savukārt ir jāatjaunina novecojis regulējums, lai tas veicinātu jaunus risinājumus, piemēram, mākslīgā mēslojuma aizstāšanu un mēslojumu, kas izgatavots no kūtsmēsliem. Lauksaimniecības nozarei bieži nākas saskarties ar konfliktējošiem un pretrunīgiem pasākumiem, kas attur lauksaimniekus no efektīvākiem ražošanas paņēmieniem.

Nepieciešama labāka saskaņotība ar citām nozarēm, piemēram, ķīmikāliju, veselības un tehnoloģiju nozarēm, veicinot sasaistes, integrējot resursu izmantojumu un labāk izprotot mijiedarbību ietekmi, lai optimizētu sadarbību un labāk integrētos aprites ekonomikā. Turklāt integrējot tehnoloģiju un paņēmieni inovācijas, ir iespējams radīt jaunas darbvietas visā lauksaimniecības pārtikas vērtību ķēdē, kā arī iespējams nodrošināt jaunas ienākumu plūsmas, piemēram, veidojot tiešākus patērētāja un lauksaimnieka kontaktus, vai ražojot dažādus produktus un nodrošinot dažādus pakalpojumus.

Eiropas lauksaimniecības nozare ir ārkārtīgi svarīga Savienībai kopumā, gan nodrošinot pārtiku, gan esot izšķiroši svarīgam ekonomikas pīlāram, kas nodrošina darbu 25 miljoniem cilvēku, kas ir tieši iesaistīti lauku saimniecību darbā, līdztekus cilvēkiem, kas strādā pārtikas, tirdzniecības, kā arī citās pakārtotās nozarēs. Mūsu dienās ES lauksaimniecība joprojām nosaka standartus pasaules lauksaimniecības praksei kopumā, ražojot kvalitatīvus produktus ar augstu pievienoto vērtību, kā arī nodrošinot uz zinātību balstītus risinājumus, lai pabarotu

pasaulē iedzīvotājus, kuru skaits un vajadzības arvien pieaug; Izmantojot, nevis noraidot jaunākos risinājumus ES lauksaimniecība arī nākotnē varēs pildīt savu vissvarīgāko un izseno uzdevumu — nodrošināt cilvēku pamatvajadzību pēc pārtikas.

22.12.2015

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai

par inovācijas un ekonomiskās attīstības veicināšanu Eiropas lauku saimniecību turpmākajā
pārvaldībā
(2015/2227(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Damiano Zoffoli*

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka pasaules iedzīvotāju skaits turpina palielināties un saskaņā ar aplēsēm tas līdz 2050. gadam sasniegs 9,6 miljardus, radot arvien lielāku spiedienu uz pārtikas piegādi un dabas resursu nodrošināšanu; norāda, ka tas var ietekmēt Eiropas lauksaimniekus;
2. norāda, ka pasaules lauksaimniecībā izmantojamā zeme patlaban ir aizņem mazāk nekā 2000 m² uz vienu personu un ka, izmantojot šo platību, ir jāsarāžo pietiekami daudz pienācīgas kvalitātes pārtikas, lai pabarotu visas pasaules cilvēkus visa gada garumā;
3. atzīst, ka galvenais uzdevums nākotnē būs nodrošināt pārtikas pieejamību un pienācīgu visu ES iedzīvotāju apgādi ar labas kvalitātes un nekaitīgu pārtiku, vienlaikus mazinot spiedienu uz dabas resursiem, tādējādi saglabājot vidi un vērtīgus resursus nākamajām paaudzēm; šajā sakarībā uzsver iespējas un nozīmi, kāda ir inovācijai lauku saimniecību pārvaldībā; uzsver Milānas hartas nozīmi un vajadzību pēc tāda ES politikas satvara, ar ko varētu risināt šo problēmu; turklāt uzsver, ka ilgtspējīga lauku saimniecību pārvaldība var būt stingrs ekonomiskās dzīvotspējas pamats;
4. uzsver nepieciešamību cīnīties pret pārtikas izšķērdēšanu un jo īpaši sistemātisku pārtikas atkritumu radīšanu, jo katru gadu tiek izšķērdēti vai neizmantoti 1,3 miljardi tonnu pārtikas; uzskata — lai samazinātu pašreizējo pārtikas atkritumu apmēru, ir nepieciešama ciešāka lauksaimnieku, ražotāju un izplatītāju sadarbība; mudina dalībvalstis rast inovatīvus risinājumus, lai novērstu pārtikas atkritumu rašanos, piemēram, nepārdoto pārtiku, ja tā joprojām ir derīga lietošanai pārtikā, izdalīt labdarības organizācijām vai, ja

tas tā nav, izmantot atkārtoti barības vielu ciklā ar kompostēšanas palīdzību; norāda uz nepieciešamību veicināt uztura mācību programmas ģimenē un skolā, lai veicinātu pareizu uzturu kopš bērnības;

5. uzsver, ka uz katru pārtikas atkritumu tonnu, ko izdotos novērst, varētu novērst aptuveni 4,2 tonnu CO₂ rašanos, un tam būtu būtiska ietekme uz vidi; turklāt uzsver tāda tiesiskā regulējuma nozīmi, kas atbilst aprites ekonomikas principam, saskaņā ar kuru ir paredzēti skaidri noteikumi par blakusproduktiem, izejvielu izmantošanas optimizāciju un iespējami efektīvāku atliekvielu daudzuma samazināšanu;
6. tādēļ uzsver inovācijas nozīmi, sniedzot atbalstu lauksaimniekiem, kad viņi pāriet uz ilgtspējīgāku lauksaimniecības praksi, lai nodrošinātu tiesības uz kvalitatīvu un nekaitīgu pārtiku un palielinātu ražošanas un izplatīšanas sistēmu efektivitāti un ražīgumu, vienlaikus nodrošinot pienācīgus ienākumus visiem lauksaimniekiem, cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un dzīvnieku labturību, kā arī piesārņojuma un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, tādējādi mazinot klimata pārmaiņu radītās sekas;
7. uzstāj, ka laba lauku saimniecību pārvaldības prakse apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos saskaņā ar ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam un nodrošinātu gaisa, ūdens un augsnes kvalitāti ar mērķi garantēt lauksaimniecības nozares produktivitāti un ilgtspējību nākotnē; uzskata, ka tāds pats mērķis būtu jāsasniedz arī no ĢMO brīvu kultūraugu audzēšanā un lopkopībā, kurā neizmanto klonēšanu;
8. norāda, ka veiksmīga saimniekošana laukos ir atkarīga no ūdens un augsnes kvalitātes un bioloģiskās daudzveidības un ka laba dabas resursu pārvaldība ir atkarīga no lauksaimniekiem; uzsver ieguvumus, ko šajā sakarībā var nodrošināt pareizie stimuli un paraugprakses apmaiņa ilgtspējīgas lauku saimniecību pārvaldības jomā; uzsver, ka bioloģiskajai un biodinamiskajai lauksaimniecībai ir ārkārtīgi svarīga nozīme dabas resursu saglabāšanā, vides piesārņojuma novēršanā un tiešā un netiešā bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā;
9. atgādina, ka, nodrošinot pienācīgus ekonomiskos stimulus, taisnīgāku ienākumu sadali pārtikas piegādes ķēdē un pārredzamus tirgus apstākļus, tostarp izcelsmes valsts marķējumu, lauksaimniekiem tiktu dota iespēja efektīvāk cīnīties pret klimata pārmaiņu izraisītajām sekām un nodrošināt ekosistēmu noturību, izmantojot videi nekaitīgas lauksaimniecības metodes un ekoloģisko praksi, tostarp tādus pasākumus kā kultūru dažādošanu, dabisko dzīvotņu, ekosistēmu un vietējo sugu un šķirņu saglabāšanu, kā arī bioloģisko lauksaimniecību, tādējādi vēl vairāk veicinot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un veicināšanu;
10. uzsver patērētāju informētības nozīmi; uzsver, ka lielāka pārredzamība piegādes ķēdēs un ražošanā var palīdzēt patērētājiem izdarīt labāk pamatotu izvēli par produktiem, ko viņi pērk; uzskata, ka tas savukārt var palīdzēt lauksaimniekiem gūt lielākus ienākumus no savas produkcijas;
11. atgādina, ka pasākumu vienkāršošana un lielāka orientēšanās uz kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) īstenošanu mudinātu lauksaimniekus ieviest ilgtspējīgāku lauksaimniecības praksi;

12. atzīst, ka ģimenes lauku saimniecībām ir būtiska nozīme lauku dzīvē, pārtikas ražošanā un dalībvalstu un to reģionu kultūras un tradīciju saglabāšanā; tādēļ aicina lauksaimniecībā izplatīt inovatīvas koncepcijas, kuru pamatā ir augstas kvalitātes pārtikas ilgtspējīga ražošana;
13. pauž bažas par to, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas laikposmam līdz 2020. gadam vidusposma pārskatīšanā tika uzsvērts, ka nav vērojams vispārējs progress attiecībā uz lauksaimniecības ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un uzlabošanā, un tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis to ņemt vērā, veicot KLP vidusposma pārskatīšanu, un dalībvalstīs sekmēt inovatīvu politiku;
14. uzsver nepieciešamību integrēt ražošanu un pārstrādi, sniedzot atbalstu ražotāju grupām un sekmējot īsas piegādes ķēdes, kas varētu palīdzēt mazināt pārtikas piegādes ķēdes oglekļa pēdas ietekmi, vienlaikus nodrošinot patērētājiem vietējos produktus, kas ir svaigāki un veselīgāki;
15. uzsver, ka lauksaimnieku un patērētāju tuvināšanās vietējos pārtikas tīklos, ko bieži raksturo ražotāja un klienta personiska un tieša saskarsme, piedāvā tādas vērtības kā svaigu un vietējos apstākļos audzētu pārtiku ar mazāku ietekmi uz vidi un dod iespēju palielināt lauksaimnieku ienākumus; norāda uz pozitīvo lomu, kāda ir īsai piegādes ķēdei, kas ietver vairākus tiešās pārdošanas veidus (pārdošana tieši saimniecībās, lauksaimniecības produktu tirgū vai internetā);
16. uzskata, ka pētniecība un inovācija agroekoloģijā ir galvenie faktori, ar ko sekmēt lauksaimniecības un pārtikas nozares ilgtspējīgu izaugsmi un konkurētspēju, kas savukārt varētu uzlabot lauksaimnieku un vietējo kopienu sociālekonomiskos apstākļus, radot vairāk kvalitatīvu darbvieta, kas palīdzētu arī piesaistīt jauniešus lauksaimniecības nozarei; šajā sakarībā atzīst lauksaimniecības profesionālo skolu un augstskolu nozīmīgo lomu, sekmējot jaunas lauksaimnieku paaudzes prasmju pilnveidošanu;
17. turklāt uzsver, ka gados jaunu lauksaimnieku darbības sekmēšana palīdzētu novērst problēmas saistībā ar lauksaimniecības zemes pamešanu un lauku iedzīvotāju novecošanos, tādējādi ierobežojot arī hidroģeoloģiskās nestabilitātes risku; uzsver, ka zemes pamešanas tendences ierobežošana mazinātu arī zemes sagrašanās parādību;
18. uzskata, ka gan lieliem un vidējiem, gan maziem lauksaimniecības uzņēmumiem jābūt iespējai ieviest inovācijas lauku saimniecību pārvaldībā un sekmēt to ekonomisko attīstību; uzskata, ka būtu jāsekmē labāka saikne starp lauksaimniecības nozari un pētniecību un inovāciju, lai apmainītos ar labākās prakses metodēm un ieviestu tās saimniekošanā;
19. mudina Komisiju un dalībvalstis vairāk investēt pētniecībā un inovācijā un sekmēt tādu tehnoloģiju attīstību, kas veicina ilgtspējīgu un ekonomiski dzīvotspējīgu saimniecību pārvaldību, vienlaikus saglabājot lauksaimnieku un dzīvnieku audzētāju tradicionālās zināšanas un lauksaimniecības praksi;
20. uzskata, ka ar šīm investīcijām būtu jācenšas stiprināt saikni starp pētniecību, ražošanu un lauksaimniecības uzņēmumiem, jo īpaši mazajām un vidējām lauku saimniecībām, veicinot paraugprakses apmaiņu un pētniecības rezultātu tālāk nodošanu šādām saimniecībām, kuras, lai gan to skaits visā ES ir lielāks, bieži vien tiek izslēgtas no

inovāciju ieviešanas; uzsver, ka ar minētajām programmām būtu jācenšas attīstīt jaunas tehnoloģijas, tostarp precīzo lauksaimniecību, un novatoriskas un ilgtspējīgas audzēšanas metodes, ar kurām iespējams samazināt tādu ķīmisko vielu izmantošanu, kas ir kaitīgas cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi;

21. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot platjoslas tīklus lauku apvidos, jo tas ir faktors, kas veicina lauku saimniecību pārvaldības inovāciju un ekonomisko attīstību, jo īpaši vidējās un maza izmēra lauku saimniecībās;
22. uzsver, ka ir svarīgi piemērot ilgtspējīgas lauksaimniecības un ūdens resursu apsaimniekošanas praksi, lai pielāgotos klimata pārmaiņām un mazinātu to ietekmi;
23. aicina Eiropas Savienību izstrādāt un izpētīt integrētas stratēģijas, ar kurām varētu samazināt antibiotiku lietošanu, lai aizsargātu cilvēku un dzīvnieku veselību un nodrošinātu dzīvnieku labturību;
24. uzsver, ka lauksaimnieki, audzējot mājlopus ganībās, ļauj dzīvniekiem brīvi pārvietoties, uzvesties atbilstīgi instinktiem, uzņemt dabīgu pārtiku un izvairīties no stresa un ar dzemdībām saistītām slimībām;
25. mudina Eiropas Savienību investēt vairāk publisko līdzekļu stratēģiskajā bioloģiskās lauksaimniecības nozarē, lai izstrādātu tādas lauksaimniecības metodes, ar kurām palielina augsnes mikrobioloģisko aktivitāti un bioloģisko daudzveidību, tostarp izmantojot kompostēšanas metodes un jauktu kultūru un virsaugu audzēšanu, un lai sekmētu iekārtu kolektīvu iegādi un izmantošanu un bioloģiskās lauksaimniecības vajadzībām pielāgotu ierīču attīstību, vietējiem apstākļiem piemērotu, izturīgu šķirņu izraudzīšanos, kā arī augu aizsardzībai pret insektiem piemērotu jaunu metožu, organiskā mēslojuma un dabisku risinājumu rašanu;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt tādu endēmisko augu šķirņu uzlabošanu, kas varētu būt piemērotas dzīvnieku barošanai, lai mazinātu atkarību no importētas dzīvnieku barības, kura bieži vien ir ražota no ģenētiski modificētiem augiem.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	22.12.2015
Galīgais balsojums	+: 59 -: 7 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Grootte, Françoise Grossetête, Jean-François Jalkh, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nikos Androulakis, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Alojz Peterle, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Keith Taylor
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lucy Anderson, Beatriz Becerra Basterrechea, Michał Boni, Neena Gill, Monika Hohlmeier, Sander Loones, Helga Stevens

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	21.4.2016
Galīgais balsojums	+: 29 -: 7 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Clara Eugenia Aguilera García, Richard Ashworth, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Ulrike Müller, James Nicholson, Marijana Petir, Bronis Ropė, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Bas Belder, Franc Bogovič, Rosa D'Amato, Ivan Jakovčić, Karin Kadenbach, Annie Schreijer-Pierik, Ricardo Serrão Santos, Estefanía Torres Martínez, Vladimir Urutchev, Ramón Luis Valcárcel Siso
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Keith Taylor